

TELEGRAFUL ROMAN.

Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori 15 or. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Din comitatul Caraș-Severinului.

Din comitatul locuit de 300,000 români, între cari se află o minoritate disparentă de funcționari din naționalitățile patriei și vre-o câțiva cultivatori de pământ și meseriași, cari toți vor aștia să treacă de maghiari; din comitatul, în care românii insistă mereu să-și ridice scoale secundare din mijloacele lor proprie, ear guvernul nu vrea să-i asculte; din comitatul, în care de când s'a ales un vicecomite român de naționalitate, preinșii patrioți numai au odihnă și nu înceată cu instigațiuni și denunțaiuni la guvern, ear guvernul răpit de șovinism maghiar își închide urechile când e vorba de principiele egalității și de legile create pe basa acestui principiu și stigmatizează ori ce nisuiță cătră realizarea dreptății de irendentism și de inclinări spre revoluțiune; din acest comitat, în care din cauza unei imprudente aprețări a situațiunei a trebuit, să se schimbe tocmai acum comitele suprem, fără leac de motiv, ne pare foarte bine, când vedem, că românii nu încetează a lupta pentru adevăr și dreptate și pentru acestea nu se sfiesc a demasca reaua voință a acelora, cari pentru interese particulare seduc guvernul și compromit fericirea cea adevărată a patriei. Ca exemplu de luptă bună, credem a nu greși, dacă vom pune înaintea cetitorilor atitudinea cea deamă bărbătească a dlui Brădiceanu din congregațiunea din urmă a sus numitului comitat.

Pentru a se convinge publicul cetitoriu, că am fost în drept a da espresiune celor de mai sus, facem loc discursului rostit de dl Brădiceanu, ca respuns la apelul noului comite suprem, de a fi spriginit în activitatea sa, ca comite suprem al Caraș-Severinului.

Eată dar

Cuvântarea

lui C. Brădiceanu la intrarea lui Carol Tabaydin în scaunul de comite suprem al Comitatului Caraș-Severinului.

Ilustrisime Dle Comite Suprem! Respectul, care-l datorim scaunului de Comite suprem cel ocupi — nu s'a slăbit prin schimbările repetite, ce s'au făcut în scurt timp cu această demnitate, — dar în privința unui fapt sîntem în curat și anume cumcă înaltul guvern sau nu voiesce a se orienta sau este rēu informat despre adevăratele relațiuni politice-administrative din acest comitat.

Enunțaiunile, ce s'au făcut cu ocaziunea ocupării acestei înalte funcțiuni și-au perdit efectul, căci

abia s'au rēcit călduroasele asecurări ale unuia — și eată că nouă promisiuni umplură această sală, — nici nu s'au șters impresiunile produse prin dorul așteptării legate de ultima instalare și eată că le vedem toate aruncate la o parte: alt bărbat, altă ținută, altă direcțiune îmbrăcată în alte vorbe, ni se presentă.

„Ne cunoaște-ți! — Pre noi, pre funcționari, poporul, dorințele și interesele noastre! — așa ați ținut în cuvântul de intrare. — Concedem. Dar și noi v' cunoaștem, Ilustrisime! (Așa e) Voiți îndestulirea, buna înțelegere între diferitele naționalități?! — Concedem! Dar buna înțelegere nu se comandă, nu se poate porunci, — aceasta o scii, ilustrisime în tocmai ca și noi! — Buna înțelegere numai așa se poate ajunge, dacă ne respectăm reciproc drepturile și toți la olaltă stimăm legile țerei și stăruim la împlinirea strictă a lor. (Așa e!)

Respectați poporul român, drepturile și interesele lui în proporțiunea numărului și valoarea lui constituțională, aplicați legile țerei cu rigurositate și îndestulire, bună înțelegere va veni de sine.

Toți căți stăm de față în această sală putem să tragem învățătură bună din cel din urmă deceniu a vieții noastre constituționale — comitatense.

Dela 1872, de când s'au călcat legile, s'au vătămât drepturile de alegere ale poporului, de când s'a creat o majoritate, carea s'a subtras în activitatea sa dela ori ce controlă, servindu-și sie-și și nu interesului public, — nu este, nu a fost un comite suprem, care se-și fi părăsit scaunul de voie, și se-și fi putut dice la plecarea: „mă duc linisic, căci mi-am împlinit datorința”; sau guvernul se fi putut dice: „acest bărbat a creat stări sănătoase în acest comitat”; — sau poporul se fi binecuvântat faptele sale. — (Aplause și bravo)

Și toți acei comiți supremi au dispus de o majoritate colosală în congregațiunea comitatensă.

Și ce a fost cauza? Nimic alta, decât fapta că acea majoritate nu a fost partidă: fiind că partidele numai oameni cu principii și oamenii populari le pot întemeia, — eară acea maioritate a fost un conglomerat de interese individuale, (Foarte bine).

Lasă-ți poporul, să se bucure liber de bunătățile constituționale și atunci se vor forma aici partide constituționale, pre cari se va pute rădima și guvernul și organul său. (Așa e).

Aplicați legile existente cu rigurositate! — dar nu faceți pentru acest comitat, fiindcă e mai curat

romănesc, legi nouă ca și acelea că: numai ce e maghiar e patriot, numai maghiarismul trebuie să domnească în acest comitat — patria maghiară cere ca toți oficianții să fie unguri — și altele asemenea. (Sgomot).

Aceste sînt pretensiuni exclusiviste, sînt născociri rătăcite, periculoase și adenc vătămătoare pentru noi români, cari cât de amăriți, cât de sēraci și necăjiți sîntem, — totuși numai, ca români voim să trăim în această țeară. Nu ne schimbăm naționalitatea cu nime pe această lume până mai avem o suflare în noi. (Sgomot. Aprobări).

Voi voiți să desvalorăți sentența de aur a marului rege Stefan, cel sânt, că „regatul cu o limbă este slab” — *Regnum unius linguae imbecille est*, susținend chiar contrariul și propagand cu putere, că toți cetățenii trebuie să se facă unguri. (Sgomot.)

Voi voiți să desmințiți istoria de 1000 de ani a acestei țeri — căci o mie de ani puturăm trăi lângă olaltă, ca români și unguri — și oare acum să nmai putem trăi?

Atunci, când ordele barbare, turcii, tătarii făceau brazde de sânge pe spatele noastre, până au ajuns la ținuturile locuite de populațiune maghiară nu ați cerut să ne dăm în laturi, fiindcă nu sîntem unguri, — dar acum, când e vorba de bunătățile constituțiunei, de posturi — ne strigați: în laturi! (Sgomot).

Aceste, domnilor, nu ne pot conduce la buna înțelegere, — judecați cu istoria a mână și sîntem siguri, că mintea v' va deschide ochii orbiti de utopii (Așa e!) și voi veți vedea: „că Români și Ungurii sînt chieați a se înțelege ca frați adevărați: fiind esistența lor avisată la spriginul reciproc!” (Așa e!)

În această, dar numai în această direcțiune, dacă veți lucra, Ilustrisime, și purta administrațiunea în acest comitat, v' poftim succes deplin, și v' asigurăm, că și noi v' vom spriginii.

Revista politică.

Sibiu, în 21 Septembrie

Din toate raporturile diarelor din capitalele monarhiei se vede, că Ungaria are să cedeze Croației. Ministrul president Tisza a declarat în conferența deputaților croați, că insignele cu inscripțiune în două limbi, atērnate cu asistență militară, se vor delătura; cele cu inscripțiune numai

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.
(Tradus din franțozesce de E. B.)
(Urmare).

— Fiindcă avem să mergem îndată la vênat, îi ținse el terminând, trebuie să scii mai întăiu, cu ce varietate de urși avem de a face. După opiniunea dannemanului Boetsoi, este un bastard; dară nu este încă probat de niminea, dacă diversele soiuri se reproduc între sine. În Norvegia sînt trei soiuri cunoscută: Bress-diur, care se nutrește cu foi și cu earbă, e lacom la lapte și miere: Ildgiersdiur, care mănă carne și Myrebiorn, care se nutrește cu furnici. Încât pentru ursul alb din mările glațiale, o a patra familie și mai deosebită, n'am nevoie a-ți spune, că nu-l cunoaștem.

— Dară totuși, ținse Cristian, eacă două pei de urs polar, cari par că nu sînt piesele cele mai puțin prețioase din colecția dannemanului. A vênat el până la marea glațială?

— Se poate, respunse maiorul. Dară, precum ți-am spus, el are relații cu nordul estrem și une-

ori merge două sute de miluri în sanie, în puterea ernei, ca să facă schimburi cu vênătorii, cari vin tot așa de departe pe patinele lor sau cu renii pentru a-l întēlni. Tocmai astăzi el pretinde a ne duce la un bastard de urs alb și de urs negru, după cum îi apăru pērul pielei sale; dară fiind că el nu l'a vēdut decât noaptea, la lumina foarte înșelătoare a aurorei boreale, eu nu-ți pot garanta nimic. Ursul este o ființă așa de neîncredută, încât năravurile sale sînt încă foarte misterioase chiar în regiunile noastre, unde se găsea acum o sută de ani în abondanță, dară și acuma îl găsești foarte adeseori. Nu se scie dară, dacă ursul cu pērul de culoare deschisă este un bastard sau un soiu deosebit. Unii cred, că pērul alb este efectul ernei, pērul pēstriș este începutul sau sfēșitul metamorfozei anuale; alții pretind, că ursul alb este tot anul alb: dară toate câte ți le spuiau aci, Cristiane, le știi poate mai bine decât mine... Dta ai cetit atâtea opuri, ce eu abia după nume le cunosc.

— Tocmai pentru că am cetit atâtea opuri, nu pot lămuri îndoilele dtale. Buffon contrașice lui Wormsius tocmai în privința urșilor și toți erudiții își contrașice unii altora în toate privințele, ceea ce nu-i împedecă ași contrașice lor înșile. În deobște nu este viaa lor: cele mai multe legi ale naturii sînt încă enigmatice, și dacă năravurile animalelor ce trāesc pe suprafața pământului sînt încă așa

puțin sau așa rēu observate, inchipuesceți cum stăm cu secretele din interiorul pământului! Aceasta m'a făcut adineaori a-ți spune, că fie-care om, cât de mic ar fi, poate descoperi lucruri imense; dară să revenim la urșii noștri sau mai bine să ne grăbim cu dejunul, ca să-i găsim.

— Eu nu cunosc în Svedia decât o unică greșală, scumpe amice, adecă că mănânci prea adeseori, și sești prea mult la masă. Ași înțelege aceasta, când ținse arc de cerc, ce soarele are să facă, până ce dispare sub orizont, eu mă întreb la ce oară voiți să venați?

— Răbdare, scumpe Cristiane! răspunse maiorul rînd; vênătoarea de urși nu este lungă. O dătătură reușită sau greșită, ori trântesci două gloanțe în capul inimicului, ori o lovitură cu ghiara te desarmă și te trântesci la pământ. Eacă dannemanul ne anunță, că dejunul este gata; să mergem.

Dejunul adus de oficeri era foarte confortabil; dară Cristian vēdu că tinerele fete și dannemanul însuși priveau masa aceasta bună cu un fel de tristeță devotă, și după ce-și făcură o cinste oferind mănăcările lor țērănesci, ei abia ctezau a le presenta. Vēdend Cristian aceasta, el își făcu de datorință a gusta din ele și a le lăuda, politeț, ce puțin îl costa, căci somnul afumat și vênatul proaspēt al dannemanului erau foarte bune, untul de ren minunat, napii fragezi și dulci, confiturele din

croată vor rămâne la locul lor, eară încât ar fi lipsă de unele nouă, acele vor fi fără de inscripțiune. Li se mai pune croaților în perspectivă curândă delăturare a comisariului regesc, denumirea banului și a unui ministru pentru Croația în locul lui Bedecovici, care a demisionat și-i sa primit demisiunea. Pacea între unguri și croați ar fi așadar restaurată, croații ar pute fi mulțamiți de rodirile esceselor lor. Este întrebarea, dacă pacea va fi durabilă, dacă croații se vor mulțami cu succesele aceste din urmă și în sfârșit, dacă ministrul president Tisza va fi tot așa de norocos cu invoiala concesiivă în afacerea croată, precum a fost cu invoiala concesiivă când cu ocuparea Bosniei și Erțegovinei.

În ședința casei deputaților din 2 Octomvre n. deputatul Németh din stânga extremă a dis: Sântem cam de vre-o opt zile adunați aici, fără ca domnul ministru president să fi aflat de lipsă a ne da un raport despre cele, ce s'au petrecut în Croația. Prin practica obicinuită de a închide sesiunile prin rescripte regesci, deputații sânt privați de dreptul de a cere o convocare mai grabnică a casei. Acum sântem aici și cea dintâiu datorință a guvernului ar fi fost a ne raporta despre întâmplările acelea, cauzate parte prin politica sa pernicioasă. În loc de raport auzim despre negoțieri pe sub mână și de declarațiuni machiavelistice de a le ministrului president.

Ministrul president Tisza răspundând deputatului Németh, dice că n'a împedecat, pe nimenea a-l întreba despre afacerea croată, și promite că în ziua următoare va arăta, care sânt părerile sale despre afacerea aceasta.

Cu toată impetuositatea deputatului Németh sântem dispuși a crede, că în casa deputaților Ungariei asupra celor petrecute în Croația se va trece ușor la ordinea zilei. Când e vorba de spriginul, ce este a se da ultramontanismului, majoritatea, totdeauna la dispozițiunea guvernului, este gata a închide ochii și a trece cu vederea. Dacă însă procederea aceasta va fi cea corespunzătoare pentru politica monarchiei, rămâne întrebare nerăspunsă.

„Gazette diplomatique“ publicase curând după întelnirea lui Bismarck și Kalnoky la Salzburg nise descoperiri despre arangiamentele între numiții diplomați. După acestea aliații sânt obligați numai atunci a sări în rajutoriu aliatului atacat, dacă acesta ar fi atacat de două sau de mai multe puteri. Fiind însă atacat numai de una, aliatul neatacat rămâne neutral. O grindină formală de desmințiri s'a repețit asupra descoperirilor Gazettei diplomatice. Cu toate acestea diarul respectiv stăruiesce neclintit și susține că descoperirile sale sânt veritabile. Ba el mai adauge unele detaiuri, cari, de și nu sânt așa de sensationale ca cele dintâiu, sânt totuși demne de înregistrat. Așa între altele susține, că Italia are numai rolă secundară în alianța Austro-Germaniei și că ministrii italieni nici nu cunosc secretul alianței. Mai departe dice, că Austro-Ungaria numai în anumite împrejurări ar fi obligată a ocupa cu 200,000 soldați Germania de meadă și. „P. Ll.“ arată că cele susținute de „Gazette diplomatique“ n'au temei și pentru întărirea aserțiunii sale se provoacă la „Provincia di Brescia“, organ al fostului ministru de justiție italian Zanardelli.

Politica republicei franceze are nenorocirea de a fi bogată în scrinteli politice Regele Spaniei Alfonso, după cum este știut, fiind invitat, a luat parte la manevrele trupelor germane con-

centrate la Homburg. Împăratul Wilhelm, sub a cărui ochi au decurs manevrele, a distins pe regele Spaniei, făcându-l cap onorariu al unui regiment de ulani. Diaristica franceză, îndată după ce au fost încunoscintă despre fapta aceasta, a aflat cu cale a se indigna și a provoca la demonstrațiuni pe poporul francez, când va trece regele prin Francaia către casă. Parisienii au și provocat un sgomot scandalos, strigând „Jos cu ulanul“ și alte de felul acesta. Regele a păstrat, în mijlocul mulțimei escedente, sânge rece și a desprețuit prin ignorare purtarea copilărească a parisienilor. Diarele franceze au vădut mai târziu eroarea, în care se află francezii față cu regele învecinat și au început să dreagă pe cât se poate ceea ce stricase mai înainte. Cum vor taca în Berlin purtarea față cu regele spaniol, încă nu ne este cunoscut. La toată întâmplarea, fiind insulta și la adresa Germaniei, vor lua notițe și în Berlin despre dênșa.

Dela București se telegrafează că întorcându-se Brătianu din călătoria sa, la gară a fost salutat de comercianții cei mai de frunte din capitală. Cu ocaziunea aceasta Brătianu ar fi declarat că aduce pace țerei. Într'un articol de fond, intitulat „Misiunea lui Brătianu“ „N. fr. Presse“ asigură, că lui Brătianu, i-a succes a delătura neîncrederea către România și prin aceasta a deschis României calea a conlucra la promovarea scopurilor pacifice ale alianței austro-germane. Raportul acesta dintre România și puterile aliate s'a stabilit, după „N. fr. Presse“, punându-se cestiunea Dunărei deocamdată la o parte.

Dela Galați se anunță că comisiunea dunnăreană europeană este convocată de comisariul german, reprezentantul puterii presidiale actuale. Programul lucrărilor este de natură curat administrativă. În locul cunoscutului Barrère Francaia a trimis în comisiune pe dl de la Vertujon.

Regele Milan al Sârbiei a sosit în 1 Octomvre n. la Belgrad. Îndată după sosire ministeriul Pirocianaș și-a dat demisiunea, pe care regele a și primit-o.

Comisiunea verificătoare din Scupțina sârbescă a declarat *invalide* șease-spredece alegeri, dintre cari unspredece, au fost ale deputaților din partea guvernului. Resultatul acesta este un indigitaor pentru desvoltarea fitoare a lucrurilor și va ave influență și asupra hotăririlor regelui Milan, care după demisionarea ministeriului Pirocianaș se află înaintea necesității de a lua o hotărîre definitivă.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Alba Iulia, Septemvre 1883. Onorată Redacțiune! Statistica ne-a arătat într'un mod evident că populațiunea noastră merge decrescând. Un lucru destul de dureros, ce ne privește pre noi.

Nu-i vorba, mulți din cauza lipselor, de cari suferim și caută o altă patrie mai bună, bună oară în România. Sânt unii, cari tot din cauza acelor lipse își caută patria eternității, unde nu mai au a se lupta cu necasurile și suferințele, ce provin din sistemul de guvernare de astăzi. Mai mulți sânt, cari își caută această patrie nu din cauza lipselor materiali, nu din cauza bêtănepelor, ci din cauza toalei neobservări a igienei.

Spre ilustrare mă voiu servi de un cas special.

Mai zilele trecute mi s'a dat privilegiu a călători în și prin comuna Cetea, comună situată la poalele muntilor apuseni lângă opidul Teuș, comună prea mare și prea impopulată, după cum am vădut față cu teritoriul cel mic, pe care este aședată, afară de aceea situată între nisce dealuri, încât aerul trebuie, că e pururea infectat din cauză că curent de aer nu poate fi.

Din convorbirile avute în scurtul timp, ce l'am petrecut în această comună, am vădut că aci a erupt de vre-o 3—4 săptămâni și în anul acesta diferitisul, precum și aceea că din cholera murit la 130—140 de persoane mai mult ca ori unde; prin comunele învecinate, în tot anul mor preste 60 persoane cu deosebire copii parte de diferitis, parte de alte morburi, încât nici un părinte nu-i sigur cu vieța acestor inocente ființe. Nici că e mirare de atâta mortalitate, pentru că am rămas uimit și tare surprins vădend că în vâlcea, carea curge prin comună, și topește poporul cânepa, încât a descrie mirosul aerului aceluia din comună îmi este preste putință. Ba îmi vine a presupune și aceea, că și cimiterul e prea mic și prea plin de morminte, după cum am putut să-l ved de pe drumul, pe carele călătoream, încât mi-a venit a crede că în urma atâtor casuri de moarte e imposibil, ca cu ocaziunea săpării groapelor să nu se mai corumpă aerul de acolo.

Știut lucru este, că prima condițiune igienică e aerul, aer sănătos, om sănătos și vice-versa. Mi se va obiecta că așa e, aer sănătos, om sănătos și vice-versa, dar poate nu vor fi oameni, cari să lumineze poporul în privința aerului.

Cine ar presupune astfel, s'ar înșela, pentru că comuna aceasta are o frumușică cunună de așa numiți bărbați inteligenți, preoți, notar, învățătorii, doi aspiranți de preoție, unul carele se pregătesce acum, tutore comunal, de cari a bună seamă vor mai fi și alți.

Întreb acum pre acești Domni, că oare nu le cade în datorință, ca să lumineze pe părinți, frați rude și pre ceealalți conpoporeni ai Dlor, despre urmările cele rele ale acestui aer?

Nu ved, Dlor, că prin neluminarea acelor își strică și Dlor însuși, nefiind nici Dlor siguri cu viața acelor odrasele, ce le au mai scumpe?

Scim, că poporul nu prea ascultă și se desvață anevoe de unele datini rele eređite dela moși și strămoși, dar scim și aceea, că avem legi și ordinațiuni și unde cu buna nu se poate, acolo spre binele lor trebuie aplicată legea cât mai aspru.

Am dis acestea nu, ca să defaim, căci poate în afaceri bisericesci, scolari și comunali vor fi la înălțimea misiunii domnilor, ci pentru a arăta purtarea greșită rața de sănătatea dlor lor și a consătenilor, neluminându-i în astfelu de lucruri — în aceea credință, că aceea greșală și-o vor și repara, fără a lua în nume de rău conținutul acestor rânduri.

Varietăți.

* Onomastica Majestății Sale împăratului și regelui *Francisc Iosif I*, se serbează astăzi în biserici și în scoale cu solemnitate. Edificiile publice sânt decorate cu flamuri.

* (Societatea de lectură „Andrieu Șaguna“) a elevilor institutului teologic-pedagogic

mure de Nord aromatice și recoritoare. Cristian aprecia mai puțin laptele acru, servit drept beutură în ulcioare de cūsitor. El prefera vinul, făcut din alt soi de mure, ce cresc în abondanță în Svedia, ce se și mănâncă și conservă în multe feluri. În sfârșit el admira la desert, plăcinta Crăciunului, făcută anume pentru oaspeții dannemanului, ca să o poată, începe ei, fiind-că cea rezervată familiei avea, după obicei, să rămână neatinsă până în ziua de Epiphania. Dannemanul înfipse resolut cuțitul în efidiul de lucs frământat din făină de grâu, și făcu să cadă turnișoarele construite cu multă iscusință de fetele sale. Aceste erau mari, negricioase, nu prea frumoase, dară bine făcute și cochet împodobite cu pantlici și cu aurării pe haine de pânză albă și în părul negru împletit. Apoi ele fură invitate ași lua partea lor din plăcintă și ași uda buzele în păharul părintelui lor, care-l umpluse cu bere tare. Ele rămaseră în picioare, închinară înainte de a bē, și făcură un compliment de anul nou oaspeților lor.

Nerăbdarea, ce simțea Cristian de obicei la masă, când nu-i mai era foame, se schimbă într'o meditare adâncă. Consoții săi erau cam sgomotoși, și se rețineau de vin și de rachiu, temându-se de urmări în decursul vânătoarei. Dannemanul la început rezervat și tăcut, deveni vorbitor și arată pentru oaspele său strein o simpatie particulară; dară el, deși cunoscă toate dialectele Nordului,

chiar pe cel finlandez și pe cel rusesc din Arhanghel, puțin cunoscă limba svedică, propria sa limbă națională. Cristian se esercita deja, cu curiositatea și cu ușorătatea sa obicinuită, în priceperea limbei dalecarliane, dară el puțin înțelegea, și mai mult prin pantomimele naratorului, istorisirile interesante de vânătoare și călătoriile dannemanului, provocate și ascultate cu mare plăcere de ceilalți meseriași.

Obosit de opintirile atențiunii și de căldura escesivă din odaie, Cristian se îndepărtă de sobă și de masă. El privea prin fereastră la sublimul pasagiu din giurul căscioarei, clădite la marginea unui abis adânc de granit, a cărui păreți negri, scrijeliti de cascade mici înghețate, mergeau de adreptul în albia torentului; fēnațele naturale, inclinate deasupra abisului, erau în multe locuri așa drept în sus, încât zăpada nu putuse rezista vânturilor, și ele își întindeau la soare pajiștea lor verde, lin preserată cu brumă și lucitoare ca un covor de smaragde palide. Remășițele aceste de earbă gingașă, biruitoare asupra brumei, contrastau cu verdeța închisă și aproape neagră a desilor brați gigantici, aședăți ca monumentele abisului și toți împodobiți cu cristale de ghiață. Cei de prin adâncuri, unde se agrămădise zăpada, erau îngropați încă până la jumătatea trupinelor și trupinele aceste sânt uneori o sută și sese-deci de urme înalte. Ramurile lor, prea încărcate de sloiuri,

atērnau și se infundau în zăpadă, țapene ca stâlpii din catedrale gotice. Spre orizon se ridicau în cerul ametistic vērfulurile înalte a lui Sevenberg cu piscurile lor rogatece, locuința ghiței vecinice. Era pe la oarele un-spre-dece dimineața, soarele arunca deja razele sale spre adâncimile albăstriei în colorile întunecoase și reci a le nopții. La tot momentul, el le vedea animându-se cu lucruri schimbătoare ca opalul.

Fie-care artist călător a descris frumsețele peisagiului zăpădos de sub latitudinile ce sânt, ca să șicem așa, teatrul său de predilecție. Pe la noi zăpada nici când n'ajunge la întreaga sa splendoare; noi, numai în unele locuri deloase și în zile rare, când ea resistă soarelui, ne putem face o idee de splendoarea culorilor, cu cari se imbracă, de transparența umbrelor, ce obțin masele sale. Cristian era cuprins de entusiasm. Asemănând bine aflarea relativă în căscioară (bine aflare escesivă încât pentru căldură) cu asprimea sârbătorească a spectacolului din afară, el începu a cugeta la viața dannemanului și ași închipui, că ar fi la sine acasă, în propria sa patrie, în propria sa familie.

Nu este nimenea între noi, care lovit de cutare situațiune, să nu fi fost adâncit în visurile acele ciudate, unde momentul de față ne apare în același timp duplu, adică reflectat în spirit ca un obiect într'o oglindă. Îți închipești că umbli pe

din loc și-a ținut ședința sa de constituire conform prescrișelor din statute duminică în 18/30 Septembrie sub presiunea dlui director seminarial Hania, care a deschis ședința cu o cuvântare bine simțită și foarte potrivită, accentuând importanța, ce o are această societate pentru fitorii preoți și învățători și îndemnând pe membrii la activitate perseverentă pe terenul științelor.

S'au ales:

Domnul Dr. Ioan Crișan, profesor seminarial de președinte al societății.

Paul Oprea cl. de an. III de vice-pres.

George Babeș cl. de an. III de notar. I.

Ioan Cicoș cl. de an. II de notar. II.

Ioan Manta cl. de an. III controlor.

Ilie Căpușan cl. de an. II bibliotecar.

Petru Roșca cl. de an. I casar.

Petru Șpan cl. de an III redactor al foaiei societății „Musa“.

Ilie Tanase ped. an. I vice-bibliot.

De membrii în comitet s'au ales:

George Joandrea și Ioan Torpan cl. de anul III.

Virgil Oniț și Ioan Popoviciu jun. cler. de anul II.

Ioșif Gomboș și Sergiu Median cler. de anul I.

Dimitrie Lăpădat ped. an. III și Alecsandru Draia ped. an. II.

* (Congresul preoților din România). Cetim în „Resb“: Atât Păr. Metropolit Primat, cât și Păr. Metropolit al Moldovei au dat circulare, prin care interdic preoților, sub pedeapsă de poprire, de a lua parte la congresul de la Focșani, considerând acest pas ca un act de răsvrătire.

Circularul Metropolitului Primat dăce că: „Cine nu adună cu noi, risipește“ (sic) și recomandă preoților răbdare (la Sf. Așteptă). Circularul mai spune și un neadevăr grosolan, că adică Constituția opresce asemenea adunări (!!!), când din contră ea proclamă și garantează libertatea într'unirilor.

Cu asemenea mijloace, Sf. Chiriarchi vor să împedeze pe clerul mirean d'a usa de un drept sacru și inviolabil și de a-și manifesta legitimele lui cereri.

Numai cei slabi de ângeri se pot intimidă astfel.

* (Principele P. Karagheorghievici) dăce aceeași toaie, n'a fost de loc dăile acestea prin București, cum au anunțat mai multe diare. Principele a fost la Viena și acum se află în Italia.

* (Fiume contra limbei maghiare.) „K Közl.“ e necăjit pe cei, ce predică contra limbei maghiare. Lor, le place, dăce diarul clujan, a se folosi de impregiurarea că limba maghiară e greu de învățat și de pronunțat și pentru ca să demonstreze aceasta *ad oculos* împart pe strade fașii de hârtie de jumătate metru lungime și 17 centimetri lățime, pe care sunt tipărite cuvinte forțate maghiare. Așa de esemplu pe o fașie este tipărit cuvântul: *Legmegengedethellenebeknek* (celor mai neingăduitori).

* (O glumă necălită.) „Vocea Prahovei“ spune, că Duminică seara 11 spre 12 curent, plecând trenul de persoane din gara Câmpina spre Ploiesti pe calea dintre Câmpina și Botolia nesce necunoscuți au aruncat cu bolovani într'un vagon de clasa I. spărgând ferestrele vagonului. În vagon

se aflau ministrii Aurelian, Câmpineanu și Cariagdi, primarul capitalei și alte notabilități. Din norocire însă călătorilor nu li s'a întâmpat nici un rău.

* Încercările se continuă cu spargerea cataractelor Dunării. Ieri, Joi, s'au făcut încercări cu rezultat bun la un loc periculos, Juz. Măsurătorile pentru terminarea planurilor se vor isprăvi Duminică. Maiorul Tauer se află pe vapor și conduce lucrările, după invenția sa dimpreună cu inginerul Gruber, cu cartușe de dinamit grele de o jumătate kilogram.

* (Podul peste Dunăre,) care se va construi la Cernavoda pentru drumul de fer va fi cel mai mare ca lucrare cu dificultăți mai mari de executat în toată Europa, ear ca construcțiune metalică cel dintâi pod din toate continentele, și va costa 25 de milioane de lei. Pentru aceasta frumoasă lucrare guvernul român a publicat concurs, la care s'au prezentat șapte proiecte. Aceste sunt supuse la ministerul lucrărilor publice, esaminării unei comisuni compuse din cei mai eminenți tehnici străini, chemați de guvern, și din românii cei mai cunosători în această materie. Săptămâna trecută Dl. Olănescu, însoțit de dnii inginer Frunză, colonel Murgescu și alți ingineri din țeară și străini, au plecat din Galați cu un vapor român spre a merge la Cernavoda, pentru a face studii în cesțiunea așezării podului pe Dunăre.

* (Mișcarea populațiunii în România în 1880.) S'au născut în total în 1880 copii 171,240, contra 167,852 în 1879. În orașe născuții se urcă la 30,177 copii (contra 28, 383) și în comunele rurale la 141,063, mai mult cu 1594, de cât în 1879. Morți în orașe și sate au fost 163,226, mai puțin decât născerile 8,014. Față cu anul anterior, mortalitatea în 1880 a fost mai mare cu 31,007. Căsătorii au fost în 1880 39, 735, contra 48, 484 în anul anterior. Decrescere prin urmare cu 6,742. Acest fapt nu ne bucură de fel, când ne gândim, că în aceeași proporție, cu care descresc căsătoriile, sporesc concubinatele atât de defavorabile mișcării populațiunii și economiei naționale. Și aceea ce e mai trist descrescerea căsătoriilor revine, mai întregul populațiunii rurale, și o prea minimă parte celei urbane; 6,588 contra 154 în orașe. Populațiunea rurală prin urmare e cea mai crud atinsă de acest flagel.

* (Generalul Brialmont.) Din Bruxelles se scrie „Rom. Libere,“ că riguroasa măsură de punere în disponibilitate, luată acum două luni de guvernul belgian contra d-lui general Brialmont, va înceta și curând talentatu-l general va fi rechemat la postul său de inspector general al geniului belgian.

* (Fortificarea Bucureștilor.) În „Resb“ cetim: Fiind că la concurența ținută la 1 Septembrie curent, pentru furnitura cărămidei necesare lucrărilor de fortificare, proiectată în giurul Capitalei, prețul rezultat n'a fost satisfăcător pentru stat, ministerul de războiu publică o nouă licitație, care va avè loc în ziua de 15 Noemvrie viitor, oarele 3 după amiazi, în localul ministerului de războiu, direcțiunea armelor speciale.

* (Desfrunzarea pomilor) este o operațiune de mare folos pentru recolta pomilor, practică de economii cei mai esperti. Desfrunzarea pomilor

roditori are loc atunci, când poamele sânt deplin dezvoltate și aproape de a se coace. Culegerea frunzelor se se facă în timp noros, cu mare grige, așa ca codița să nu se bantue, numai chiar frunza proprie se se depărteze. De a culege de odată toate frunzele de pe pomi — strică. Avantagiile acestei operațiuni sânt: că poamele și cele umbrite de mulțimea frunzelor se espun nemijlocit razelor soarelui, căpătând astfel o culoare viuă, sănătoasă ce le urcă prețul și le dă gust mai plăcut. De ar procede și economii nostrii astfel n'am fi siliți, să vedem poame fără față, verzi, ca și pădurețe în piațele noastre, vândându-se cu prețuri bagatele.

* (Espedițiunea la polul nordic). Se telegrafează următoarele din Goeteborg, cu data de 20 Septembrie, diarului „Neue freie Presse“:

„Nordenskjöld s'a întors astăzi cu vaporul „Sofia“ din espedițiunea sa în Groenlanda. Totul pe vas e în bună stare. Espedițiunea a adus cu sine colecțiuni bogate zoologice, mineralogice și botanice, și mai ales plante înepetrite. Vaporul „Sofia“ fu vizitat astăzi de mii de oameni și pe aici domnesce o mare veselie despre reușita noiei espedițiuni a lui Nordenskjöld.

De și espedițiunea n'a dăat în Groenlanda peste un pământ acoperit de plante, totuși ea a adus cu sine o mulțime de observațiuni hidrografice de pe coasta orientală a Groenlandei și care vor produce o mare senzațiune prin lumea științifică.

„Ea afirmă că curentul de ghiată are acum o întindere mai mică ca mai nainte.

„Dr. Oskar Dickson, cunoscutul conducător al espedițiunilor dela polul de nord svedian, dă mâne un mare prânț, în onoarea espedițiunii dela polul de nord, la care vor lua parte oficerii, întreaga garnisonă, diferitele societăți științifice și presa.“

* (Soare verde), s'a aretat în unele desparțăminte ale provinciei Bombay și Madras în Asia. Indigenii superstițioși fură cuprinși de o spaimă cumplită la această vedenie, din carea și proroceșc sfârșitul lumii. Astronomii atribue această culoare verde soarelui nuorilor de pucioasă, ce ies din craterii vulcanilor Javani.

Loterie.

Mercuri 3 Octomvrie n. 1883.

Sibiu: 88 31 84 16 30

Bursa de Viena și Pesta.

Din 2 Octomvrie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.30	119.10
Renta de aur ung. de 4%	87.15	87.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	138.—	138.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.—	90.50
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	112.—	112.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin.	79.—	97.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice.	99.—	98.50
Obligațiuni urbariale transilvane.	99.—	98.—
Obligațiuni urb. tomeș. cu clausulă de sortire	97.75	97.75
Obligațiuni urbariale tomesiane de	98.50	98.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sortire	97.75	97.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	98.50	92.25
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	97.—	—
London (pe polița de trei luni)	119.80	119.85
Scrisuri fonciari alo institutului „Albina“	—	100.30
Galbin	5.69	5.69
Napoleon	9.50	9.50
100 marce nemțesci	58.70	58.65

o cale deja umblată, că te întâlnești cu persoane deja cunoscute dintr'altă situațiune a vieții și că reîncepi în toate privințele o scenă din trecut. Modul acesta de amăgire a memoriei deveni atât de complet la Cristian, încât îi părea că a aușit deja chiar limba aceasta dalecarliană, tocmai neînțeleasă de el, și că aușind mașinalmente vorba blândă și serioasă a dannemanului, el începu din sine însuși a implini frasele sale inaintea lui și a-le atribui un înțeles. El de odată se sculă, ca în somnabulism, și punând mâna sa pe umărul maiorului, dăce cu emoțiune estremă:

— Eu înțeleg! e foarte ciudat... dară înțeleg! Nu spunea tocmai dannemanul, că avea două-spredece vaci, cari deveniseră în vara trecută așa de sêlbatică, încât nu le putea aduce toamna a casă? că a fost nevoit să împusce una, ca să nu dispară ca cealaltă?

— El așa a dăis în adevăr, răspuse maiorul, însă istoria aceasta nu datează din vara trecută. Dannemanul a dăis că aceasta i s'a întâmpat acum două-deci de ani.

— Tot atâta, replică Cristian, dta vești, că am înțeles mai toate. Cum esplici dta aceasta Osmund?

— Nu știu, dară pe mine mă surprinde mai puțin decât pe dta: este rezultatul necređutei dtale

ușurinte de a învăța toate limbile, a și le construi și a și le esplica în gândul dtale prin analogiile cu alte limbi;

— Nu, aceasta nu s'a petrecut în mine mi-a venit ca și o amintire.

— Și aceasta se poate. Vei fi învățat în copilărie o mulțime de lucruri, ce și le amintesci confus. Să vedem, auți ce dăc tinerile fete: le înțelegi?

— Ba, dăce Cristian, s'a sfârșit; fenomenul s'a sfârșit, eu nu mai înțeleg nimic.

Și el se reîntoarse cătră fereastră și se încercă a continua misterioasa destăinuire ascultând vorbele gazdelor sale; dar în zadar. Visurile confuze se risipiră, și, fără voia sa, mintea, impresiunile reale dominau earăși ca în deobște asupra spiritului său.

Dară el intră îndată în alt rând de gânduri contemplative. De astă-dată nu mai era vorba de un trecut fantastic; ci era visul unui viitor, dedus îndestul de logic din hotăririle făcute, ce le spusese maiorului cu o oară mai înainte. El se vedea îmbrăcat ca dannemanul, cu un surtuc fără mâneci, deasupra o vestă cu mâneci lungi și strimte, încălțat cu ciorapi de piele galbină preste ciorapii de lână, cu pèrul tăiat drept pe frunte, ședând lângă soba sa caldă și istorisind vre-unui vizitator rar espedițiunile sale pe ghiata flotantă sau pe cataractele

groasnice din Maelstrom și pe cărările perdate din Syltfield.

În căsnicia aceasta pacinică, ce o privea drept recompensă oare-care a călătoriilor și a lucrărilor sale, el firesce se încerca a și închipui și o consoată ce-l spriginea în ocupațiile țărănesce a vârstei sale mature.

Cristian privea cu atenție spre fetele dannemanului: ele nu erau îndestul de frumoase pentru a-i îndulci inima la gândul de a fi bărbatul uneia din aceste creaturi bărbătesce și aspre. El mai bucuros ar fi rămas holteiu, decât să trăiască fără raporturi intelectuale cu consoarta vieții sale. Fără voia sa, chipul Margaretei sbură în visul său sub forma unei zeițe blonde și drăgălașe îmbracate, ca o fată de munte, și mai frumoasă cu cămeșuța albă și cu corsetul verde, decât cum era în rochia sa cu malacof și în păucii săi de satin; dară fantășia aceasta de toaletă nu era decât o travestie pasageră: Margareta era o figură detașată din alt cadru; ea nu putea decât să treacă suridând prin căscioară și să dispară în sania albastră și argintie, căptușită cu pene de lebedă, unde lui Cristian îi era pururea oprit a se aședa alături cu dănsa.

(Va urma)

Nr. 318.

[538] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parohiei de clasa a III-a din comuna Lupu, protopresbiteratul Mercurii, aproape de Blaj, se descrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

a) Folosința a 3 jugere de pământ arătoriu și un juger și jumătate fâneață, lângă care se vor mai câmpăra alte 5 jugere din banii bisericii, însă numai în decurs de 3 ani.

b) Dela 45 de familii câte 20 de litre cucuruz sfărmit, din care a treia parte este a cantorilor.

c) Dela 45 de familii câte una și de lucru, din cari a treia parte asemenea se dă cantorilor.

d) Venitele stolare regulate.

Toate acestea la olaltă dau calculate în bani un venit de 256 fl. v. a.

În fine se observă, că de present nu este casă parochială corespunzătoare, dar poporul s'a obligat a o edifica după ocuparea parohiei.

Doritorii de a ocupa parochia susnumită au a-și adresa cererile lor instruite în conformitate cu legile existente până la termenul sus indicat oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea.

Dela oficiul protopresbiteral al tractului Mercurii.

Mercurea la 25 August 1883.

Ioan Droc m. p.,
adm. prot.

Nr. 317.

[539] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parohiei de clasa a III-a din comuna Broșteni, protopresbiteratul Mercurii, se descrie concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sânt:

a) Folosirea a 11 jugere și 528° pământ parte fâneață parte pământ arătoriu.

b) Dela 50 de familii câte 20 litre cucuruz sfărmit.

c) Dela 50 familii câte o și de lucru.

d) Venitele stolari regulate.

Toate venitele la olaltă dau o sumă de 313 fl. v. a.

În fine se observă, că de present nu este casă parochială, dar poporul s'a obligat a o edifica după ocuparea parohiei.

Doritorii de a ocupa parochia susnumită au a-și adresa cererile lor instruite în conformitate cu legile existente până la termenul susindicat oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea.

Mercurea la 15 Septemvre 1883. Dela oficiul protopresbiteral al tractului Mercurii.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Droc m. p.,
adm. ppres.

Nr. 190

[540] 1—3

CONCURS.

Se publică în înțelesul lăudatei ordinațiuni consistoriale din 4 August 1883. Nr. 2346. B. pentru stațiunea de capelan lângă de tot neputinciosul și bătrânul Ioan Brendușe în (Erdő sz. György) Sangiorgiul montan, parochie de a treia clasă, protopresbiteratul Mureș-Oșorheiului cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele:

a) Casă de locuit, grajd, șură, grădină de legumi.

b) Venitele stolari jumătate, care computate în bani fac 200 fl.

c) Se poftesc ca fiitorul capelan până va fi în viață parochiul bătrân să poarte și ofciul de învățătoriu pe lângă plata de 100 fl.

d) Se poftesc ca concurențele să aibă ceva cunoștință de limba maghiară.

Concurențele instruiuându-se concursul în înțelesul legilor va avea înainte de expirarea termenului a și-l ascerne oficiului protopresbiteratul gr. or. în Mureș-Oșorcheiu.

M. Oșorcheiu, 10 Septemvre 1883.

Cu împreună înțelegerea respectivului comitet parochial:

Parteniu Trombițaș de Betlen m. p.,
protopresbiter.

Nr. 157.

[537] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Dobrei se publică prin aceasta concurs pe baza „statutului organic“ §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprile 1877, Numărul 191 §. 7.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroch în locul central al tractului, anume în opidul Dobrei; dar numai după devenirea acesteia în vacanță fiind de present ocupată.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sânt: a) venitele ordinari protopresbiterale, cari stau din ajutorul de stat și din taxele, ce încurg pentru ședulele de cununie, pentru visitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale, b) venitele ordinari ale parohiei de clasa I-ii după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și scolar, în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnaziale sau reale cu testimoniu de maturitate au terminat studiile teologice la vre-unul din institutele metropoliei noastre, și au susținut cu succes bun esamenul riguros de calificare; sau care după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre un institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificare înaintea comisiei esaminătoare a consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificare profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea esamenelor de calificare, dacă în celelalte au calificarea prescrisă de mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrisă calificare gimnazială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acurateța manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor ave dela consistoriul arhidieceșan (plenar) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au a-și așterne suplicile de concurs la Veneratul Consistoriu arhidieceșan în Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român“ alăturând câte o tabelă de calificare, care se conține date esacte și speciale în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului, anii etății, (anul, luna și ziua nașterii); studiile pregătitoare afară de cele teologice (anul, locul și categoria aceloră, esamen de maturitate, doctorat și altele); studiile pregătitoare teologice (anul, locul aceloră și esamenul de calificare); serviciile de până acum pe terenul bisericesc (timpul locul și categoria aceloră); în fine cunoștința limbilor și alte reflecțiuni. Datele din această tabelă sânt de a se întări cu documente, cari se se

accludă în original, precum; carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificare, atestate de servicii bisericesci și eventualmente toate altfel de recomandări.

Dobra la 29 August 1883.

Comitetul protopresbiteral al tractului Dobrei.

Ioan Papiu m/p., Romul de Crainic m/p.,
pres. comit. protop. notar.

Nr. 304. 1883

[535] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parohiei de clasa III Buru, protopresbiteratul Lupșei, în sensul înaltei rezoluțiuni consistoriale din 20 Septemvre 1882 Nr. 2968 B. se descrie concurs cu termenul până în 20 Octomvre 1883 v.

Emolumentele sânt:

a) Porțiunea canonică de 1126° arător, 1 jug. 1433° de cucuruz, 300° fâneață și folosirea cimiteriului,

b) 46 ferdele cucuruz sfărmit,

c) 70 zile de lucru,

d) lemnele de foc trebuincioase și

e) venitele stolari.

Se observă, că venitele preoțesci se vor înbunătăți aflându-se pământuri de cumpărat în valoare de circa 300 fl. reparându-se și casele parochiale.

Doritorii de a compete la acest post să și aștearnă petițiunile lor instruite în sensul „Statut org.“ și a Reg. pentru parochii“ la acest oficiu până la termenul prescript.

Ofenbaia în 12 Septemvre 1883

Pentru comitetul par. respectiv

Ioan Danciu m. p.,
adm. prot.

Nr. 3621—1883 civ.

[542] 1—3

Publicațiune.

La rugarea văduvei Simo Ferencz în privința concesiunii comasării generale a hotărului comunei Russu se pune termen de pertratare în fața locului în comuna Russu pe 5 Noemvre 1883 la 10 oare înainte de mează-zi. Cei interesați se încunoscțează cu aceea, ca sau în persoană, sau prin împuterniciți să se prezenteze la pertratare, căci absentarea unuia sau altuia se va considera ca consimțire la comasare. Rugarea pentru concesiunea comasării stă părților în voie să o vadă la tribunalul subscris, precum și la primăria comunei.

Din ședința tribunalului reg. din Dej ținută la 1 Septemvre 1883.

Sofalvi Lajos m. p.,
notar.**„FURNICA“**
cassă de economii în Făgăraș, societate pe acțiuni.

Se aduce la cunoștința publică, că „Furnica“ cassă de economii în Făgăraș, societate pe acțiuni“ va începe activitatea sa cu ziua de 1 Octobru a. c. n. în sensul §. 60 al statutelor sale, cu următoarele operațiuni:

a) primesce depuneri spre fructificare pe lângă libele;

b) acordă credite personale pe lângă cambii, sau pe lângă obligațiune cu caventași;

c) acordă împrumuturi ipototecare;

d) acordă împrumuturi pe efecte publice.

Interesele la toate împrumuturile sânt 8%, proviziunea 1/4 %, ear la prolongațiuni 1/2 %.

Interesele la depuneri sânt 5%, plătind societatea contribuțiunea dela interese.

Informațiuni mai de aproape se dau în toate zilele în oarele de birou.

Cu această ocaziune Domnii acționari ai societății sânt provocați, ca în sensul §. 6. din statute să binevoiască a plăti a treia rată de 20% asupra acțiunilor Dlor, adică câte 20 florini de acțiune până cel mult în 31 Decemvre a. c. la cassa societății în Făgăraș, sau la „Albina“ institut de credit și de economii în Sibiu“, sau la filiala acestui institut în Brașov.

Făgăraș, 28 Septemvre 1883.

[534] 2—2

Direcțiunea.

Nr. 1556—1883.

[532] 2—3

Publicațiune.

La 13 Octomvre a. c. st. nou se vor esarândă pe cale de licitație în cancelaria comunală din Reșinari regalele comunei pe periodul de 3 ani următori și adică: 1884, 1885 și 1886.

1. Esercierea dreptului de cărciumărit în Reșinari și comuna filială Riușadului, împărțit în 5 ferdele.

2. Otelul comunal.

3. Morile comunale și

4. La 14 Octomvre se dau în arândă munții comunali.

Aceasta se aduce la cunoștința publică cu aceea observare, că condițiile de licitație se află spre vedere publică în cancelaria comunală până la ziua defiptă de esarândare.

Reșinari la 29 Septemvre 1883.

Primăria comunală.

Nr. 3941 civ. 1883.

[541] 1—3

Publicațiune.

Pentru începerea lucrărilor premergătoare în cauză de segregarea pădurei comunei Șasa, precum și pentru regularea reprezentanței, primirea preliminarului de spese, statorirea obiectului de pertractat și prezentarea inginerului operator se pune termenul de 5 Noemvre 1883 în fața locului în comuna Șasa, despre ce prin aceasta sânt încunoscțeți toți interesații în afacerea aceasta.

Din ședința tribunalului reg. din Dej ținută în 1 Septemvre 1883.

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.**A treia tragere la sorti publică.**

a) scrisurilor fonciare de 6% ale Institutului de credit și de economii „Albina“ a urmat în 1 Octobru 1883 în prezența domnului notar reg. public Friederic Gundhart și a doi membrii ai comitetului de supraveghiere al institutului. S'au tras, în valoarea totală de fl. 28,600, următorii numeri:

à fl. 100. Nrii 11, 13, 23, 39, 40, 59, 60, 66, 78, 84, 86, 89, 106, 164, 165, 171, 179, 182, 202, 224, 235, 236, 261, 265, 266, 274, 296, 297, 301, 302, 303, 307, 308, 319, 352, 358, 362, 409, 410, 411, 412, 475, 486, 497, 507, 508, 516, 518, 524, 525, 527, 532, 554, 562, 607, 622, 646, 652, 664, 666, 670,

à fl. 500. Nrii 3, 6, 41, 53, 80, 104, 116, 149, 163, 192, 195, 222, 247.

à fl. 1000. Nrii 15, 23, 43, 91, 123, 190, 191, 218, 228, 234, 246, 264, 267, 269, 292, 317.

Cu începerea dela 1 Aprile 1884, aceste scrisuri fonciare se rescumperă la cassa institutului în Sibiu, la Filiala sa în Brașov și la „Banca comercială ungară de Pesta“ în întreaga valoare nominală împreună cu interesele curente; aceleși se rescumperă și mai nainte ori-când prin esemplare, sau se pot schimba în alte scrisuri fonciare după cursul zilei.

Cu 1 Aprile 1884, înceată interesele lor mai departe și cuponii de interese scădeți mai târziu, dacă la prezentarea scrisului fonciar lipsesc, se subtrag din suma acestuia.

Din scrisurile fonciare esite la sorti la tragerile de mai nainte nu sau prezentat încă pentru rescumpărare următoarele:

à fl. 100. Nr. 1.

Sibiu, 1 Octobru 1883.

[542] 1—1

Direcțiunea.